

JOAQUIM FOLGUERA i POAL
(1893 - 1919)

Joaquim Folguera

A B R I L

Aporten els ocells una alegria nova,
dins l'aire transparent floreix el bell cantar;
com l'aire i el jardí i l'ànima es renova,
l'ocell vol el seu cant melòdic renovar.

Quelcom del vell hivern en l'arbre romania:
la branca n'ha servat una divina aspror;
però la tèbia llum del sol que descendia
torna suau i escalfa la pell del branquilló.

I, afalagats d'aquesta delícia que els amara,
obren el bec i canten i piulen els ocells,
i llur petit cantar té una harmonia clara
que ens dóna una alegria sonora de cadells.

I havem un breu desig de vol i de cantúria,
mes, ales no tenim i no podem volar,
i en el dolor restem d'aquesta lleu penúria
amb l'únic aconhort de -com ocells- cantar.

Joaquim Folguera